

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

Рада адвокатів Дніпропетровської області

Адвокат – Мальцев Вадим Петрович

свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю серія ЗР № 21/1269 від 28.11.2017 р.

49000, м. Дніпро, вул. Д. Нечая, 23/90

vadim_malcev@ua.fm, тел. 097-920-50-18

Вих. № ППДМ/2/25

від 21.02.2025 р.

Київський окружний адміністративний суд

1133, м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

inbox@adm.ko.court.gov.ua

Телефон: +380936556910

Відповідач: **Некомерційна професійна організація "Асоціація приватних виконавців України"**
ідентифікаційний код 41758154
місцезнаходження: 01135, м. Київ, пр.Берестейський, буд. 5а, оф. 804
ел. Пошта: sekretariat.apvu@gmail.com
тел. +380673838798
має зареєстрований кабінет в ЕСІТС

Представник Відповідача: **Адвокат – Мальцев Вадим Петрович,**
РНОКПП 3109020434
Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю серія ЗР № 21/1269 від 28.11.2017 р.
49000, м. Дніпро, вул. Д. Нечая, 23/90
vadim_malcev@ua.fm, тел. 097-920-50-18
має зареєстрований кабінет в ЕСІТС

Позивач: **Матвійчук Наталія Євгеніївна**
РНОКПП 2934612042
адреса 65058, Одеська обл., м. Одеса, вул. Маршала Говорова, 7,
офіс 6-2
ел. Пошта: rv.0525@ukr.net
тел. +380684389755
має зареєстрований кабінет в ЕСІТС

справа № 320/53758/24 (провадження № П/320/53758/24)

Суддя: Діска А.Б.

ВІДЗИВ НА ПОЗОВНУ ЗАЯВУ

В провадженні Київського окружного адміністративного суду знаходиться справа № 320/53758/24 за позовною заявою Матвійчук Наталії Євгеніївни до Некомерційної професійної

організації «Асоціація приватних виконавців України» про визнання протиправним та скасування рішення в частині, визнати протиправним та нечинним порядку.

Матвійчук Наталія Євгенівна звернулась до Київського окружного адміністративного суду із позовною заявою до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України», в якій просить суд:

- Визнати протиправним та скасувати пункт 4 рішення Ради приватних виконавців України № 71 від 28.06.2024 в частині затвердження «Порядку проведення перевірки діяльності приватного виконавця».

- Визнати протиправним та нечинним Порядок проведення перевірки діяльності приватного виконавця, затвердженого рішенням Ради приватних виконавців України № 71 від 28.06.2024.

Ухвалою Київського окружного адміністративного суду від 13.02.2025 року відкрито провадження по справі № 320/53758/24 за правилами спрощеного позовного провадження суддею одноособово, без проведення судового засідання та повідомлення (виклику) учасників справи та встановлено відповідачу строк для подання відзиву на позовну заяву протягом п'ятнадцяти днів з дня отримання ухвали про відкриття провадження у справі.

Відповідач отримав вищезазначену ухвалу через систему Електронний суд 17 лютого 2025 року.

Некомерційна організація «Асоціація приватних виконавців України» в особі Ради приватних виконавців України вважає позовні вимоги незаконними та необґрунтованими, такими, що не містять належних та допустимих доказів, якими вони обґрунтовуються, отже не підлягають задоволенню з наступних підстав.

По-перше: Щодо підсудності даної позовної заяви.

Вважаємо, що заявлені позивачем вимоги до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України» не пов'язані із захистом прав, свобод чи інтересів позивача у сфері публічно-правових відносин.

Судова юрисдикція - це компетенція спеціально уповноважених органів судової влади здійснювати правосуддя у формі визначеного законом виду судочинства щодо визначеного кола правовідносин.

Відповідно до ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.

Європейський суд з прав людини у справі «Zand v. Austria» від 12 жовтня 1978 року вказав, що словосполучення «встановлений законом» поширюється не лише на правову основу самого існування «суду», але й на дотримання таким судом певних норм, які регулюють його діяльність. Поняття «суд, встановлений законом» у частині першій статті 6 Конвенції передбачає «усю організаційну структуру судів, включно з (...) питаннями, що належать до юрисдикції певних категорій судів (...)». З огляду на це не вважається «судом, встановленим законом» орган, котрий, не маючи юрисдикції, судить осіб на підставі практики, яка не передбачена законом.

У рішенні від 20 липня 2006 року у справі «Сокурєнко і Стригун проти України» (заяви № 29458/04 та № 29465/04, пункт 24) Європейський суд з прав людини (далі - ЄСПЛ) закріпив поняття «суд, встановлений законом», яке стосується не лише правової основи існування суду, але й дотримання ним норм, які регулюють його діяльність.

Фраза «встановлений законом» поширюється не лише на правову основу самого існування «суду», але й дотримання таким судом певних норм, які регулюють його діяльність.

Система судів загальної юрисдикції є розгалуженою. Судовий захист є основною формою захисту прав, інтересів та свобод фізичних і юридичних осіб, державних та суспільних інтересів.

Судова юрисдикція - це інститут права, який покликаний розмежувати між собою компетенцію як різних ланок судової системи, так і різних видів судочинства - цивільного, кримінального, господарського та адміністративного.

Критеріями розмежування судової юрисдикції, тобто передбаченими законом умовами, за яких певна справа підлягає розгляду за правилами того чи іншого виду судочинства, є суб'єктний склад правовідносин, предмет спору та характер спірних матеріальних правовідносин у їх сукупності. Крім того, таким критерієм може бути пряма вказівка в законі на вид судочинства, у якому розглядається визначена категорія справ.

Предметна юрисдикція - це розмежування компетенції цивільних, кримінальних, господарських та адміністративних судів. Кожен суд має право розглядати і вирішувати тільки ті справи (спори), які віднесені до їх відання законодавчими актами, тобто діяти в межах встановленої компетенції

Судовий захист є одним із найефективніших правових засобів захисту інтересів фізичних та юридичних осіб. Неправомірні рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень, прийняті з порушенням прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, можуть бути оскаржені відповідно до ст. 55 Конституції України та КАС України в порядку адміністративного судочинства.

Відповідно до частини 1 статті 2 КАС України завданням адміністративного судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів у сфері публічно-правових відносин з метою ефективного захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Як вбачається зі змісту КАС України, публічно-правовий спір - це спір, у якому хоча б одна сторона здійснює публічно-владні управлінські функції, в тому числі на виконання делегованих повноважень, і спір виник у зв'язку із виконанням або невиконанням такою стороною зазначених функцій; або хоча б одна сторона надає адміністративні послуги на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єкта владних повноважень, і спір виник у зв'язку із наданням або ненаданням такою стороною зазначених послуг; або хоча б одна сторона є суб'єктом виборчого процесу або процесу референдуму і спір виник у зв'язку із порушенням її прав у такому процесі з боку суб'єкта владних повноважень або іншої особи.

Отже, до справ адміністративної юрисдикції віднесені публічно-правові спори, ознакою яких є не лише спеціальний суб'єктний склад, але і підстава виникнення (з приводу виконання чи невиконання суб'єктом владних повноважень публічно-владних управлінських функцій, причому такі функції суб'єкт повинен виконувати саме у тих правовідносинах, в яких виник спір).

Сама по собі участь у спорі суб'єкта владних повноважень не дає підстав ототожнювати спір з публічно-правовим та відносити його до справ адміністративної юрисдикції, так як визначальною ознакою справи адміністративної юрисдикції є суть (зміст, характер) спору і спір має стосуватись саме відносин, які виникли у зв'язку із виконанням суб'єктом владних повноважень владно-управлінських функцій.

На вказаному наголошено в постановах Великої Палати Верховного Суду від 23 травня 2018 року у справі № 914/2006/17, від 4 вересня 2018 року у справі № 823/2042/16, від 2 квітня 2019 року у справі № 137/1842/16-а, Верховного Суду від 20 липня 2023 року у справі № 521/1844/23.

Так, в постанові від 20 липня 2023 року у справі № 521/1844/23 Верховний Суд зазначив, що публічно-правовий спір має особливий суб'єктний склад. Участь суб'єкта владних повноважень є обов'язковою ознакою для того, щоб класифікувати спір як публічно-правовий. Проте, сама собою участь у спорі суб'єкта владних повноважень не дає підстав ототожнювати спір з публічно-правовим та відносити його до справ адміністративної юрисдикції.

Під час визначення предметної юрисдикції справ суди повинні виходити із суті права та/або інтересу, за захистом якого звернулася особа, заявлених вимог, характеру спірних правовідносин, змісту та юридичної природи обставин у справі. Визначальною ознакою справи адміністративної юрисдикції є суть (зміст, характер) спору. Публічно-правовий спір,

на який поширюється юрисдикція адміністративних судів, є спором між учасниками публічно-правових відносин і стосується саме цих відносин.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 26.06.2019 у справі №757/15346/18-ц дається тлумачення терміну публічно-владні управлінські функції. У розумінні пункту 2 частини 1 статті 4 КАС України термін публічно означає, що такі функції суб'єкта спрямовані на задоволення публічного інтересу, тоді як зміст поняття владні полягає в наявності у суб'єкта повноважень застосовувати надану йому владу, за допомогою якої впливати на розвиток правовідносин. Управлінські функції - це основні напрямки діяльності органу влади, його посадової чи службової особи або іншого уповноваженого суб'єкта, спрямовані на управління діяльністю підлеглого суб'єкта.

Юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори та визначена частиною 1 статті 19 КАС України. У той же час, юрисдикція адміністративних судів не поширюється на справи:

- 1) що віднесені до юрисдикції Конституційного Суду України;
- 2) що мають вирішуватися в порядку кримінального судочинства;
- 3) про накладення адміністративних стягнень, крім випадків, визначених цим Кодексом;
- 4) щодо відносин, які відповідно до закону, статуту (положення) громадського об'єднання, саморегульованої організації віднесені до його (її) внутрішньої діяльності або виключної компетенції, крім справ у спорах, визначених пунктами 9, 10 частини першої цієї статті.

Для вирішення питання про те, чи поширюється юрисдикція адміністративних судів на зазначені в позовній заяві вимоги, необхідно з'ясувати юридичну природу спірних правовідносин.

Як вбачається з відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань Некомерційна професійна організація «Асоціація приватних виконавців України» віднесена до інших організаційно-правових форм, її засновниками є члени асоціації – приватні виконавці. Відповідач діє на підставі статуту, який затверджується засновниками – приватними виконавцями.

Таким чином, жодна зі сторін по справі, ні Позивач, ні Відповідач не здійснює публічно-владні управлінські функції, в тому числі на виконання делегованих повноважень, і спір не виник у зв'язку із виконанням або невиконанням такою стороною зазначених функцій;

жодна зі сторін по справі не надає адміністративні послуги на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єкта владних повноважень, і спір не виник у зв'язку із наданням або ненаданням такою стороною зазначених послуг;

жодна зі сторін по справі не є суб'єктом виборчого процесу або процесу референдуму і спір не виник у зв'язку із порушенням її прав у такому процесі з боку суб'єкта владних повноважень або іншої особи;

жодна зі сторін по справі не є суб'єктом владних повноважень – не є органом державної влади (у тому числі без статусу юридичної особи), не є органом місцевого самоврядування, органом військового управління, їх посадовими чи службовими особами, іншим суб'єктом при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг.

Вищевикладене виключає можливість розгляду даного спору в порядку адміністративного судочинства.

В даному випадку спір виник між некомерційною організацією та її членом.

Відповідно до ст. 47 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

Асоціація приватних виконавців України:

1) представляє приватних виконавців у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;

2) захищає професійні права приватних виконавців;

3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток приватних виконавців;

4) забезпечує престижність професії приватного виконавця;

5) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію приватного виконавця, та вживає заходів щодо їх спростування;

6) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Асоціація приватних виконавців України утворюється з'їздом приватних виконавців України та не може бути реорганізована. Асоціація приватних виконавців України може бути ліквідована лише на підставі закону.

Статут Асоціації приватних виконавців України затверджується з'їздом приватних виконавців України та є її установчим документом.

З моменту державної реєстрації Асоціації приватних виконавців України її членами стають усі приватні виконавці, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Приватний виконавець стає членом Асоціації приватних виконавців України з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

У разі припинення діяльності приватного виконавця припиняється і його членство в Асоціації приватних виконавців України.

Відповідно до ст. 54 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», п.6.1 Статуту некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України» Рада приватних виконавців України є органом АПВУ, який здійснює функції самоврядування приватних виконавців у період між З'їздами приватних виконавців України.

Повноваження РПВУ поширюється на всю територію України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються Статутом та Положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується З'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна З'їзду приватних виконавців України.

Відповідно до ч. 5 статті 54 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», п.6.12 Статуту Рада приватних виконавців України:

1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення З'їзду приватних виконавців України;

2) формує та затверджує на підставі поданих заяв список кандидатур на виборні посади (Голови Ради приватних виконавців України та його заступників, Голови та членів Ревізійної комісії, членів Кваліфікаційної комісії, членів Дисциплінарної комісії, членів Комітету з етики) для обрання З'їздом приватних виконавців України;

3) виготовляє бюлетені для таємного рейтингового голосування на З'їзді приватних виконавців України у кількості, що дорівнює числу делегатів З'їзду;

4) забезпечує виконання рішень З'їзду приватних виконавців України;

5) затверджує положення про з'їзд приватних виконавців регіону, раду приватних виконавців регіону та інші органи у разі їх утворення Асоціацією приватних виконавців України;

6) обирає на посаду за результатами відкритого конкурсу та звільняє з посади Дисциплінарного уповноваженого, визначає розмір плати Дисциплінарному уповноваженому та порядок її виплати (з метою забезпечення безперервності діяльності Дисциплінарного

уповноваженого допускається обрання декількох осіб на посаду Дисциплінарного уповноваженого, які перебуватимуть у резерві);

- 7) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 8) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків Асоціації приватних виконавців України;
- 9) бере участь у розробленні та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені Законом;
- 10) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених Законом;
- 11) приймає рішення про внесення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;
- 12) сприяє діяльності рад приватних виконавців регіонів, координує їх діяльність;
- 13) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад приватних виконавців регіонів, їх голів, скасовує рішення рад приватних виконавців регіонів;
- 14) забезпечує створення і ведення веб-сайту Асоціації приватних виконавців України;
- 15) розглядає висновок Комітету з етики щодо порушення або непорушення приватними виконавцями правил професійної етики;
- 16) призначає тимчасового приватного виконавця у разі припинення діяльності приватного виконавця;
- 17) забезпечує та координує підвищення кваліфікації приватних виконавців;
- 18) здійснює інші повноваження, передбачені Законом та статутом Асоціації приватних виконавців України.

Аналіз норм Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» та Статуту Асоціації приватних виконавців дає змогу стверджувати, що питання щодо відкриття дисциплінарного провадження за зверненням (скаргою) на дії приватних виконавців та направлення запиту до Комітету з етики АПВУ на надання висновків щодо наявності або відсутності ознак порушення Кодексу професійної етики в діях приватних виконавців та питання розгляду РПВУ клопотань/звернень членів Асоціації віднесені до внутрішньої діяльності та виключної компетенції Асоціації приватних виконавців України, в особі Ради приватних виконавців України.

Варто зазначити, що самоврядування - це автономне функціонування будь-якої організаційної структури (підсистеми), уповноважене прийняття нею рішень з внутрішніх проблем, включення виконавців у процеси вироблення рішень; колективне управління як участь усіх членів організації, населення в роботі відповідного органу управління. До принципів самоврядування належать: повний демократизм, гласність, відповідальність за рішення, що приймаються, та їх виконання.

Владні управлінські функції – це діяльність суб'єктів владних повноважень з виконання покладених на них Конституцією чи законами України завдань, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Тобто, Позивачем оскаржуються дії, які здійснювалися Відповідачем виключно в межах правовідносин реалізації органом самоврядування приватних виконавців компетенції щодо вирішення питань внутрішньої діяльності інституту приватних виконавців.

Діючи в межах вказаних правовідносин, орган самоврядування приватних виконавців, який обговорює питання внутрішньої діяльності інституту приватних виконавців та приймає колективні рішення з обговорюваних питань, не є суб'єктом владних повноважень у розумінні п. 7 ч. 1 ст. 4 Кодексу адміністративного судочинства України.

З вищевикладеного слідує, що у разі виникнення спору між приватним виконавцем та органом самоврядування приватних виконавців щодо правовідносин, які стосуються внутрішньої діяльності інституту приватних виконавців, такі спори можуть чи мають розв'язуватися в позасудовому порядку.

Вказаний висновок відповідає правовій позиції Третього апеляційного адміністративного суду у Справі № 340/5991/23 (Постанова від 30.01.2024 року),

Київського окружного адміністративного суду у Справі №320/8471/20 (Ухвала від 09.04.2021 року), предметом розгляду яких були рішення та дії органів самоврядування приватних виконавців.

Статтею 46 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що позивачем в адміністративній справі можуть бути громадяни України, іноземці чи особи без громадянства, підприємства, установи, організації (юридичні особи), суб'єкти владних повноважень. При цьому, останній має право звертатись до суду виключно у випадках, визначених законом. Юридичні особи, які не є суб'єктами владних повноважень, можуть бути відповідачами лише за адміністративним позовом суб'єкта владних повноважень: 1) про тимчасову заборону (зупинення) окремих видів або всієї діяльності громадського об'єднання; 2) про примусовий розпуск (ліквідацію) громадського об'єднання; 3) про затримання іноземця або особи без громадянства; 4) про встановлення обмежень щодо реалізації права на свободу мирних зібрань (збори, мітинги, походи, демонстрації тощо); 5) в інших випадках, коли право звернення до суду надано суб'єкту владних повноважень законом.

В той же час, в адміністративному судочинстві приватний виконавець виступає стороною у випадку порушення справи за статтею 287 Кодексу адміністративного судочинства України.

Відповідно до ч. 5 ст. 41 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, введене в дію наказом Міністерства юстиції України, може бути оскаржено до суду.

На наше переконання в порядку адміністративного судочинства позивач може оскаржувати виключно відповідне рішення дисциплінарної комісії, введене в дію наказом Міністерства юстиції, однак не рішення некомерційної організації, яке для неї є обов'язковим виключно в межах необхідності дотримання положень статуту Асоціації приватних виконавців, оскільки вона є членом цієї асоціації.

В даному випадку позивачем оскаржуються рішення, які прийняті виключно в межах правовідносин реалізації органом самоврядування приватних виконавців компетенції щодо вирішення питань внутрішньої діяльності інституту приватних виконавців.

Діючи в межах вказаних правовідносин, орган самоврядування приватних виконавців, який обговорює питання внутрішньої діяльності інституту приватних виконавців та приймає колективні рішення з обговорюваних питань, не є суб'єктом владних повноважень у розумінні п. 7 ч. 1 ст. 4 Кодексу адміністративного судочинства України

Тому вважаємо, що на такі (окреслені в позовній заяві) правовідносини не поширюється не тільки юрисдикція адміністративних судів, але й компетенція судів інших юрисдикцій.

За правилом пункту 1 частини першої статті 238 КАС України суд закриває провадження в справі, якщо справу не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Ватро зазначити, що 14.10.2024 Матвійчук Наталія Євгенівна вже зверталась до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України», третя особа Київський районний суд м. Одеси в якій просила суд:

- визнати протиправним та скасувати Розділ IV рішення Ради приватних виконавців України №74 від 27.09.2024 в частині відкриття дисциплінарного провадження за зверненням (скаргою) на дії приватних виконавців та направлення запиту до Комітету з етики АПВУ на надання висновків щодо наявності або відсутності ознак порушення Кодексу професійної етики в діях приватного виконавця Матвійчук Н.Є. по скарзі Київського районного суду міста Одеси від 16.09.2024;

- зобов'язати Некомерційну професійну організацію «Асоціація приватних виконавців України» в особі Ради приватних виконавців України прийняти рішення про відмову у відкритті дисциплінарного провадження та повернення без розгляду скарги Київського

районного суду міста Одеси від 16.09.2024 на дії приватного виконавця виконавчого округу Одеської області Матвійчук Н.Є.

Дослідивши матеріали справи №200/7238/24, надавши правову оцінку спірним правовідносинам, суд прийшов до висновку, що заявлені Позивачем вимоги до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України» не пов'язані із захистом прав, свобод чи інтересів Позивача у сфері публічно-правових відносин та виніс **Ухвалу про закриття провадження у справі №200/7238/24 від 03 грудня 2024 року. Не погодившись із зазначеною ухвалою суду Матвійчук Наталія Євгенівна подала апеляційну скаргу до Першого апеляційного адміністративного суду.** Проаналізувавши нормативно-правові приписи, ухвалу суду першої інстанції, апеляційний суд дійшов висновку, що рішення Ради приватних виконавців України №74 від 27.09.2024 в частині відкриття дисциплінарного провадження за зверненням (скаргою) на дії приватних виконавців та направлення запиту до Комітету з етики АПВУ на надання висновків щодо наявності або відсутності ознак порушення Кодексу професійної етики в діях приватного виконавця Матвійчук Н.Є. по скарзі Київського районного суду міста Одеси від 16.09.2024 взагалі не підлягає оскарженню та розгляду ані в порядку адміністративного, ані в порядку будь-якого іншого судочинства (ухвала Першого апеляційного адміністративного суду у справі № 200/7238/24 від 20.02.2025).

Зважаючи на зазначене вище, заявлені Позивачем вимоги до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України» не пов'язані із захистом прав, свобод чи інтересів Позивача у сфері публічно-правових відносин, а відтак, провадження у справі № 302/53758/24 має бути закрито, оскільки даний спір не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

По-друге, що вимоги визнати протиправним пункт 4 рішення Ради приватних виконавців України № 71 від 28.06.2024 в частині затвердження «Порядку проведення перевірки діяльності приватного виконавця» та протиправним і нечинним Порядок проведення перевірки діяльності приватного виконавця, затвердженого рішенням Ради приватних виконавців України № 71 від 28.06.2024, зазначаємо наступне:

Обґрунтовуючи свої вимоги Позивач зазначає, що Відповідач вийшов за рамки своїх повноважень, адже, виходячи з приписів ч. 1 ст. 35 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» Рада приватних виконавців України має право здійснити перевірку діяльності приватного виконавця за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою.

Однак, Рішення Ради приватних виконавців України №76 від 21.11.2024 прийняте Радою приватних виконавців України в межах повноважень, визначених: Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», Статутом Асоціації приватних виконавців України, Положенням про Раду приватних виконавців України, Порядком проведення перевірки діяльності приватного виконавця, затвердженого рішенням Ради приватних виконавців України № 71 від «28» червня 2024 р. (далі – Порядок).

Відповідно до ст. 16 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» приватним виконавцем може бути громадянин України, уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, встановленому законом. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

Згідно ст. 37 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» приватний виконавець несе за свої рішення, дії чи бездіяльність та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну чи кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, установлених законом, а також дисциплінарну відповідальність у порядку, встановленому цим Законом.

Згідно до ч.1 ст. 35 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (далі – Закон №1403-VIII) Рада приватних

виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Асоціації приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України,

пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

Відповідно до ч. 1 ст. 38 Закону №1403-VIII підставами для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку, до яких зокрема віднесено і порушення правил професійної етики приватного виконавця.

Порушення приватним виконавцем правил професійної етики може як наслідок, тягнути за собою притягнення такого виконавця до дисциплінарної відповідальності

Отже, Рада приватних виконавців України наділена повноваженнями на дослідження питання щодо дотримання приватним виконавцем вимог Кодексу професійної етики приватних виконавців України.

Прийняття Кодексу професійної етики приватних виконавців України, у відповідності до ч. 3 п. 7 ст. 53 Закону №1403-VIII, віднесено до компетенції З'їзду приватних виконавців України.

Як зазначено вище, відповідно до ст. 47 [Закону України "Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів"](#) Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців. При цьому, органами Асоціації приватних виконавців України є Рада приватних виконавців України.

Положення [Закону України "Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів"](#) визначають, зокрема, хто входить до складу органами Асоціації приватних виконавців України, як, ким, у якій кількості і в якому порядку висуваються та обираються члени вказаних органів тощо, визначено, що відносини, які виникають з приводу зазначених питань, входять до сфери повноважень органів самоврядування приватних виконавців.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються Статутом та Положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується З'їздом приватних виконавців України.

Відповідно до ч. 1 ст. 46 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та **обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування приватних виконавців.**

Відповідно до ч. 1 ст. 35 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» рада приватних виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Асоціації приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України,

пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

З метою визначення механізму здійснення Радою приватних виконавців України перевірок діяльності приватних виконавців у відповідності до статті 35 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», Статуту Асоціації приватних виконавців України, Кодексу професійної етики приватних виконавців і Положення про Раду приватних виконавців України на предмет дотримання ними Кодексу професійної етики, Статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України, пов'язаних із

діяльністю приватних виконавців, **Рішенням РПВУ №71 від 28 червня 2024 року затверджено Порядок проведення перевірки діяльності приватного виконавця**, який розміщено на офіційному сайті АПВУ.

Відповідно до п.п. 3.2, 3.3 Порядку, Голова Ради приватних виконавців України, впродовж 3-х робочих днів з дня отримання звернення (скарги), призначає доповідача з членів Ради приватних виконавців України щодо кожного звернення (скарги).

Призначений доповідач за 1 (один) робочий день до засідання Ради приватних виконавців України надає Голові Ради приватних виконавців України інформацію за результатами попереднього аналізу звернень (скарг) щодо наявності підстав для відмови у задоволенні звернення (скарги) у зв'язку з тим, що викладені у зверненні (скарзі) факти не містять ознак порушення Кодексу професійної етики приватним виконавцем та не відносяться до предмету контролю Ради приватних виконавців України або для направлення запиту до Комітету з етики АПВУ про надання висновків щодо наявності або відсутності ознак порушення Кодексу професійної етики приватних виконавців та запиту до Комітету з медіації РПВУ з проханням посприяти вирішенню конфліктної ситуації між скаржником та приватним виконавцем, виходячи з обставин, викладених у зверненні (скарзі).

Відповідно до п. 3.21 Порядку проведення перевірки діяльності приватного виконавця за результатами дисциплінарного провадження Рада приватних виконавців України приймає одне з таких рішень:

- про відмову у задоволенні звернення (скарги);
- про задоволення звернення (скарги) та направлення подання до Дисциплінарної комісії приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

У разі наявності відповідного письмового звернення приватного виконавця або за ініціативою Голови/члена Ради приватних виконавців України в рішенні про направлення подання до Дисциплінарної комісії приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності Рада приватних виконавців України доручає Дисциплінарному уповноваженому підготувати висновок щодо наявності або відсутності у діях приватного виконавця дисциплінарного проступку із зазначенням строку його надання.

Відповідно до п. 3.22 Порядку проведення перевірки діяльності приватного виконавця подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності підписується Головою Ради приватних виконавців України та спрямовується до Дисциплінарної комісії разом з доданими до нього копіями матеріалів проведеної перевірки, якими підтверджується вчинення приватним виконавцем дисциплінарного проступку. Також до подання додається висновок Дисциплінарного уповноваженого щодо наявності або відсутності у діях приватного виконавця дисциплінарного проступку в разі наявності такого висновку.

Рішення про відкриття дисциплінарного провадження, витребування у приватного виконавця пояснень та направлення запиту до Комітету з етики АПВУ про надання висновків щодо наявності або відсутності ознак порушення Кодексу професійної етики приватних виконавців, направлення подання до Дисциплінарної комісії приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймається на засіданні РПВУ всіма членами РПВУ, які присутні на ньому.

Отже, виходячи з приписів ч. 1 ст. 35 Закону №1403-VIII Рада приватних виконавців України скористалась своїм правом здійснити перевірку діяльності приватного виконавця за власною ініціативою щодо фактів, що можуть свідчити про порушення правил професійної етики приватним виконавцем та заподіювати шкоду позитивному іміджу професії приватного виконавця в цілому чи відсутність таких порушень в діях (бездіяльності) приватного виконавця.

Відповідно до ст. 38 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» підставою для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

Дисциплінарним проступком приватного виконавця є:

- 1) факт зайняття діяльністю, несумісною з діяльністю приватного виконавця;
- 2) порушення правил професійної етики приватного виконавця;**
- 3) розголошення професійної таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення;
- 4) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;
- 5) невиконання статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Порушення приватним виконавцем правил професійної етики може як наслідок, тягнути за собою притягнення такого виконавця до дисциплінарної відповідальності

Отже, Рада приватних виконавців України наділена повноваженнями на дослідження питання щодо дотримання приватним виконавцем вимог Кодексу професійної етики приватних виконавців України.

Відповідно до п. 3.6 Статуту Некомерційної професійної організації «Асоціація ради приватних виконавців України» приватний виконавець **користується всіма правами та несе всі обов'язки встановлені** законами України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», «Про виконавче провадження», іншими законодавчими та підзаконними нормативно-правовими актами, Наказами та Розпорядженнями Міністерства юстиції України, рішеннями органів Асоціації приватних виконавців України.

Відповідно до п. 3.6 Статуту Некомерційної професійної організації «Асоціація ради приватних виконавців України» приватний виконавець зобов'язаний виконувати статут Асоціації приватних виконавців України, рішення Ради приватних виконавців України та З'їзду приватних виконавців України.

Нормами Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» на Відповідача покладений обов'язок з самоврядування приватних виконавців.

Рішення є протиправним, яке прийняте з порушенням вимог чинного законодавства, та яке порушує права, свободи чи інтереси Позивача.

Рада приватних виконавців України, відповідно до повноважень визначених Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», Статутом АПВУ та Положенням про Раду приватних виконавців України, прийняла рішення № 71 від 28.06.2024 в частині затвердження «Порядку проведення перевірки діяльності приватного виконавця» в межах та в спосіб визначений чинним законодавством України.

Відповідно до ч. 1 ст. 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 78](#) цього Кодексу.

Виходячи з вищезазначеного, правові підстави для задоволення позовних вимог Позивача – відсутні.

Враховуючи зазначене вище, керуючись ст.ст. 2, 4, 19, 20, 77, 79, 139, 162 та ст.262 КАС України,

ПРОСИМО ШАНОВНИЙ СУД:

1. Прийняти відзив на позовну заяву та долучити до матеріалів справи.
2. Відмовити у задоволенні позовних вимог Матвійчук Наталії Євгеніївни до Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України» про визнання протиправним та скасування рішення в частині, визнати протиправним та нечинним порядку у повному обсязі.
3. Судові витрати покласти на Позивача – Матвійчук Наталію Євгеніївну.

Додатки:

1. Копія Статуту Некомерційної професійної організації «Асоціація приватних виконавців України»;

2. *Виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань по Некомерційній професійній організації «Асоціація приватних виконавців України»;*
3. *Докази направлення відзиву на позовну заяву Позивачу у справі*
4. *Ордер про надання правової допомоги;*
5. *Свідоцтво про право заняття адвокатською діяльністю.*

Адвокат Вадим МАЛЬЦЕВ

